

מסכת מידות

פרק א

א. בפלגא מקומות הפהנים שומרים בבית המקדש, בבית אבטינס, ובבית הניצוץ, ובבית המוקד. והלויים בעשרים ואחד מקום. חמשה, על חמשה שיערי הר הבית. ארבעה, על ארבע פנותיו מתוכו. חמשה, על חמשה שיערי העזרה. ארבעה, על ארבע פנותיה מבחוץ. ואחד בלשכת הקרבן, ואחד בלשכת הפרכת, ואחד לאחורי בית הכפרת:

ב. איש הר הבית היה מחזיר על כל משמר ומשמר, ואבוקות דולקין לפניו, וכל משמר שאינו עומד, אומר לו איש הר הבית, שלום עליך. נכר שהוא יושן, חובטו במקלו. וירשות הנה לו לשורף את כסותו. והם אומרים, מה קול בעזרה. קול בן לוי לוקה ובגדיו נשרפין, שיטען לו על משמרו. רבי אליעזר בן יעקב אומר, פעם אחת מצאו את אחי אמא יושן, ושרפו את כסותו:

ג. חֲמִשָּׁה שְׁעָרִים הָיוּ לְהַר הַבַּיִת. שְׁנֵי שְׁעָרֵי חֲלָדָה מִן הַדְּרוֹם, מִשְׁמָשִׁין כְּנִיסָה וִיציאה. קִיפּוֹנוֹס מִן הַמַּעֲרָב, מִשְׁמָשׁ כְּנִיסָה וִיציאה. טָדִי מִן הַצָּפוֹן, לֹא הָיָה מִשְׁמָשׁ כָּלֹם. שַׁעַר הַמִּזְרָחִי, עָלָיו שׁוֹשֵׁן הַבֵּינָה צוּרָה, שָׁבוּ כֹהֵן גָּדוֹל הַשּׁוֹרֵף אֶת הַפָּרָה וּפָרָה וְכָל מִסְעָדֶיהָ יוֹצְאִים לְהַר הַמִּשְׁחָה:

ד. שְׁבַעַה שְׁעָרִים הָיוּ בְּעִזָּרָה, שְׁלֹשָׁה בַּצָּפוֹן וּשְׁלֹשָׁה בַּדְּרוֹם וְאַחַד בַּמִּזְרָח. שְׁבַּדְרוֹם, שַׁעַר הַדֶּלֶק. שְׁנֵי לוֹ, שַׁעַר הַבְּכוּרוֹת. שְׁלִישִׁי לוֹ, שַׁעַר הַמִּים. שְׁבַּמִּזְרָח, שַׁעַר נִקְנוֹר, וּשְׁתֵּי לְשָׁכוֹת הָיוּ לוֹ, אַחַת מִימִינוֹ וְאַחַת מִשְׁמָאלוֹ, אַחַת לְשַׁכַּת פְּנִיחַס הַמֶּלֶכִּישׁ, וְאַחַת לְשַׁכַּת עוֹשֵׁי חֲבֹתִין:

ה. וְשְׁבַצָּפוֹן, שַׁעַר הַנִּיצוֹץ. וְכַמִּין אַכְסָדְרָה הָיָה, וְעַלֶּיהָ בְּנוּיָה עַל גָּבִיו, שֶׁהַכֹּהֲנִים שׁוֹמְרִים מְלַמְעֵלָן וְהַלּוּיִם מְלַמְטֹן, וּפְתַח הָיָה לוֹ לַחִיל. שְׁנֵי לוֹ, שַׁעַר הַקֶּרֶבֶן. שְׁלִישִׁי לוֹ, בֵּית הַמוֹקֵד:

ו. וְאַרְבַּע לְשָׁכוֹת הָיוּ בְּבֵית הַמוֹקֵד, כְּקִיטוֹנוֹת פְּתוּחוֹת לְטָרְקֵלִין, שְׁתֵּים בְּקֹדֶשׁ וּשְׁתֵּים בַּחֹל, וְרֹאשֵׁי פֶסֶפְסִין מִבְּדִילִין בֵּין קֹדֶשׁ לַחֹל. וְמָה הָיוּ מִשְׁמָשׁוֹת. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית, הִיא הָיְתָה לְשַׁכַּת טָלָאִי קֶרֶבֶן. דְּרוֹמִית מִזְרָחִית, הִיא הָיְתָה לְשַׁכַּת עוֹשֵׁי לֶחֶם הַפָּנִים. מִזְרָחִית צְפוֹנִית, בָּהּ גָּנְזוּ בְנֵי חֲשִׁמוֹנָאִי אֶת אֲבִנֵי הַמִּזְבֵּחַ שֶׁשֶּׁקְצוּם מֶלֶכִּי יוֹן. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית, בָּהּ יוֹרְדִים לְבֵית הַטְּבִילָה:

ז. שְׁנַיִם שְׁעָרִים הָיוּ לְבֵית הַמִּזְבֵּחַ, אֶחָד פְּתוּחַ לַחֵיל וְאֶחָד פְּתוּחַ לְעֶזְרָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זֶה שֶׁהָיָה פְּתוּחַ לְעֶזְרָה, פֶּשֶׁפֶשׁ קָטָן הָיָה לוֹ, שָׁבוּ נִכְנָסִין לְבֵלֶשׁ אֶת הָעֶזְרָה:

ח. בֵּית הַמִּזְבֵּחַ, כֶּפֶה, וּבֵית גָּדוֹל הָיָה, מִקַּף רוּבְּדִין שֶׁל אָבֹן, וְזִקְנֵי בֵּית אָב יְשָׁנִים שָׁם, וּמִפְתָּחוֹת הָעֶזְרָה בִּיָּדָם, וּפְרָחֵי כֹהֲנָה, אִישׁ כִּסְתּוֹ בְּאַרְץ:

ט. וּמִקוֹם הָיָה שָׁם, אִמָּה עַל אִמָּה, וְטַבָּלָא שֶׁל שִׁישׁ וְטַבַּעַת הָיְתָה קְבוּעָה בָּהּ, וְשִׁלְשֻׁלַת שְׁהִמְפָּתָחוֹת הָיוּ תְלוּיוֹת בָּהּ. הִגִּיעַ זְמַן הַנְּעִילָה, הִגְבִּיָּה אֶת הַטַּבָּלָא בְּטַבַּעַת וְנָטַל אֶת הַמִּפְתָּחוֹת מִן הַשִּׁלְשֻׁלַת, וְנָעַל הַכֶּהֱן מִבִּפְנִים, וּבֶן לֹוי יָשָׁן לוֹ מִבַּחוּץ. גָּמַר מְלֻנְעֵל, הִחְזִיר אֶת הַמִּפְתָּחוֹת לַשִּׁלְשֻׁלַת וְאֶת הַטַּבָּלָא לְמִקוֹמָהּ, נָתַן כִּסּוּתוֹ עָלֶיהָ, יָשָׁן לוֹ. אֶרֶע קָרִי בְּאַחַד מֵהֶם, יוֹצֵא וְהוֹלִיךְ לוֹ בַּמִּסְבָּה הַהוּלָכֶת תַּחַת הַבִּירָה, וְהַנִּירוֹת דּוֹלָקִים מִכָּאן וּמִכָּאן, עַד שֶׁהוּא מַגִּיעַ לְבֵית הַטַּבִּילָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר, בַּמִּסְבָּה הַהוּלָכֶת תַּחַת הַחֵיל יוֹצֵא וְהוֹלִיךְ לוֹ בְּטָדִי: